

המאבק בשחיתות הציבורית והשלטונית

א. כללי :

1. את השחיתות צריך לראות לדעתי המקצועית, בשלוש רמות ובמסלולי טיפול שונים.
2. השחיתות, כשלעצמה הופכת להיות "מכת המדינה" ונורמה מקובלת לחיקוי, שאם לא כך החשיבה השולטת אצל רבים, שאין דרך אחרת להשיג דברים ולכן השחיתות מתעצמת וחובה לעצור אותה ומהר.
3. אני מבחין בשחיתויות כדלקמן :
 - א) השחיתות החברתית.
 - ב) השחיתות הציבורית.
 - ג) השחיתות השלטונית.

השחיתות החברתית, באה לידי ביטוי בקיום נורמות התנהגות פסולות שלא מגיעות לעבירה פלילית כגון, "פרוטקציה" התרועעת עם פושעים, "חבר מביא חבר" "שמור לי ואשמור לך" "תן וקח".

השחיתות הציבורית, מוגדרת בחוק בקרב עובדי הציבור ועובדי המדינה, שבנוסף לאמור לעיל הוא מתן וקבלת השוחד כדי לפעול לטובת אחרים וגם לפי הפסיקה במקרים של "שלה לחמך".

השחיתות השלטונית היא מצד נבחרי הציבור ובמיוחד של אלה העוסקים בפוליטיקה ומקבלים החלטות מתוך שיקולים פסולים ובזדון לטובת אינטרסים שלא לטובת הציבור או בקבלת שוחד או במתן שוחד בחירות ואו בקבלת טובות הנאה ומתנות.

4. הצעת התוכנית הנ"ל מתייחסת רק לשחיתות הציבורית והשלטונית כי לרוב הן משתלבות יותר עם "הפשע המאורגן" בישראל, שהולך ומתעצם והוא כמו סרטן המתפשט וגורם כידוע למוות.
5. לא אתייחס לשחיתות החברתית כי הטיפול הוא חינוכי ולא משטרתי ולא חוקי.

ב. עיקרי הצעות בתוכנית הטיפול בשחיתות הנ"ל :

התוכנית לרפורמה בחקיקה :

החקיקה אמורה לגרום למצבים של הגדרת איסורי התנהגות חברתית, מניעה והרתעה ואי כדאיות של השחיתות.

1. לקבוע בחוק, שתהיה חובה על עובד ציבור או נבחר ציבור או עובד מדינה לדווח לקצין ביטחון או למנהל משאבי אנוש או למשטרה על חשד לשחיתות במקום עבודתו והוא יהיה מוגן מפני פיטורין או להרעת התנאים במקום עבודתו.
2. להקים רשות לרישוי ארצית מסונפת לערים ומחוזות, שתטפל במתן רישיונו לעסקים, לבניה, לאחר המלצות הרשות המקומית והמשטרה. השינוי יביא למניעת דרישות וסחיתות מצד פושעים ואי יכולת מצד ראשי ערים וחברי לעשות "תן וקח" בשחיתות ובמיוחד לקראת הבחירות ואו להסכים לדרישות עסקני מפלגה בכירים מהם.
3. לקבוע בחוק שעורכי דין, חברי כנסת, שרים, וראשי ערים ומועצות, חברי מועצות עיר, קציני צה"ל, עובדי מדינה לא יוכלו להתרועע ולהתחבר עם עברייני הידוע להם. או לאחר שהוזהרו על ידי המשטרה. (לשוטרים יש כבר הגבלה כזאת)
4. לקבוע בחוק שעברייני, שהיה שפוט על עבירות שיש עימם קלון או עבירות המסכנות את שלום הציבור לא יוכל להיבחר למשרות ציבוריות או לחברות ממשלתיות. המחוקק יקבע את סוגי העבירות ולא בית המשפט.
5. לקבוע בחוק, שכל עוד לא הוגש כתב אישום לא יפורסמו פרטים אישיים או תמונות או עובדות מהחקירה אודות חשוד עובד ציבור, נבחר ציבור, עובד מדינה החשוד בעבירות של שחיתות בתפקידו להוציא במקרים מיוחדים, שהיועץ המשפטי לממשלה או החשוד יבקשו מבית המשפט את הפרסום.
- המטרות בחיקוק הנ"ל הם בכדי למנוע חשיפה מוקדמת, שעלולה להביא לחבלה בחקירה להעלמת ראיות או עדים ואו למנוע פגיעה בשמו הטוב של החשוד עד שיתברר, שהמידע אומת ואו שהוכח בכלל, שיש עבירה פלילית.
6. להתנגד ולמנוע בחוק את הקמתן של משטרות עירוניות מנימוקים של הגברת השחיתות השלטונית והציבורית כי, לפוליטיקאים אין מקום במסגרת אכיפת חוק העונשין ואסור להשלוח את הציבור שעקומת הפשיעה תרד ויהיה בטחון טוב יותר.

התנועה למאבק בפשע ובשחיתות

עמותה (ע"ר) מלכ"ר מס' 580492379

7. אסור וצריך להתנגד בחוק להפרטת בתי הסוהר מחשש להגברת השחיתות בין הון ושלטון ויחס מועדף לעבריינים המקושרים וממשפחות וארגוני הפשע .

8. המחוקק צריך להחמיר את הענישה בתחום השחיתות לעונשי קנסות כבדים מאוד ומאסר ממושך כדי שעבירות השוחד יהיו בלתי משתלמות .

הצורך בשינוי תפיסה במאבק בשחיתות .

מערכת אכיפת החוק ובמיוחד המשטרה חייבות להיאבק בשחיתות הציבורית והשלטונית , להגדיר ולתת לה עדיפות לאומית בסולם הגבוה בחשיפה והעמדת נאשמים לדין ללא דחיות .

הנימוקים הם רבים והנימוק החשוב הוא לטעמי , שקיים קשר כזה או אחר עם "הפשע המאורגן" ועל כן , יש חוסר אמון מוחלט בממסד ובשלטון ובמיוחד במשטרה עצמה , שיוצרת תחושה של אנרכיה .

לפיכך , משטרת ישראל חייבת לשקול , באם היא באמת ובתמים צריכה לקדם את יחסי הציבור שלה בקהילה , שבגינם היא מקבלת בתמורה מתקנים לנקודות שיטור כולל ציוד , רכב , עזרה באחזקת מתקנים ולזה היא קוראת שיתוף פעולה עם הרשויות המקומיות שהן כידוע פוליטיות , או להיות באמת גורם אפקטיבי ומרתיע בהשלטת החוק ואכיפתו כאשר כולם שווים בפניו ולא מתוך שיקולים של "תן וקח" או "שמור לי ואשמור לך" ופרוטקציה ועוד הנובעים בהכרח מנורמות שכאלה .

דעתי המקצועית , שלא בהכרח שיתוף פעולה עם הקהילה יוצר מניעת פשעים ואו מביא ליותר גילויים בתחום הפשיעה .

עובדה , בלתי מעורערת , שהשיטור הקהילתי לא גרם לירידת עקומת הפשע בישראל ולקידום המודיעין המשטרתית וכל חישובי הסטטיסטיקה הם מוטעים ומטעים כי רבים בציבור מסרבים להגיש תלונות במשטרה בטענות שלא יצא להם כלום ואו שלא יאמינו להם או , שהמשטרה תסגור את התיק .

לפיכך , משטרת ישראל חייבת לשקול בחיוב את ההיבט הזה , להסיק מסקנות ולמען מניעת הגברת השחיתות היא חייבת לחדול ממראית עין ושיטות פסולות להגברת יחסי הציבור שלה ולעסוק יותר באכיפת החוק בעצמם ובמיוחד במקרי השחיתות של נבחרי הציבור , עובדי הציבור ועובדי המדינה .

לא יתכן , שראש עיר או מועצה שהם פוליטיקאים יהיו הגורם המכריע לפיקוד המשטרה בשיקולים ובהמלצה לקידום קצינים לשמש מפקדי תחנות , מרחבים , מפקדי מחוזות ועוד . כן , לדאבוני הרב , זה מה שקורה וכולם מחפשים קידום והמשמעות ברורה !

התנועה למאבק בפשע ובשחיתות

עמותה (ע"ר) מלכ"ר מס' 580492379

אשר על כן, משטרת ישראל חייבת להתנגד לכל התערבות הרשויות המקומיות באכיפת חוק העונשין המתייחס לעבירות פשעים ועוונות בשמות של "משטרה עירונית" ולא "סיירת עירונית" "כקומבינה" בעוד שהחוק לא מאפשר לרשויות המקומיות לתת שירותי ביטחון לאזרחים מלבד במתקניהם. בודאי שאסור שהרשות המקומית תיתן למשטרה מתקנים, רכבים, אחזקת מתקנים, גינון וסלילת כבישים בתחנות, משכורות לשוטרים אם במשרה מלאה ואו בשכר לפי שעות באופן שראש העיר שהוא גורם פוליטי ושותף משפיע על החלטות מפקדי המשטרה באכיפת החוק הפלילי וצובר כוח פוליטי לטובתו האישי על חשבון משלם המיסים בארנונה שהוא גובה כמס שמירה, שאינו על בסיס חוקי שנגזר מפקודת העיריות המסמיך את העירייה לתת שירותי ביטחון לתושבים.

כמו כן, חובה למנוע ולא לאפשר את הפרטת בתי הסוהר מטעמים של הגברת השחיתות וחוסר יעילות וכדאיות כי זו אשליית הציבור.

היה ומשטרת ישראל ושרות בתי הסוהר אינם יכולים ומסוגלים למלא את יעדם ותפקידם המוגדר בחוק לא יהיה נכון, שהם יברחו מהמערכה ויתנו לאחרים לעשות את תפקידם בשיטות ובקומבינות ובמסווה שהאחרים יעשו כביכול את עבודתם.

קימת אפשרות, שרפורמה שתתבצע במשטרה ובשרות בתי הסוהר היא, שתביא לשינוי המצב ולא עוד שיטות שלא יעילות ורק מביאות יותר נזק לציבור מאשר תועלת.

ולסיכום:

על הממשלה לתת למשטרת ישראל ושרות בתי הסוהר להתייעל ברפורמות ובשיטות יעילות וזה אומר תקציבים רק לצורך התוכנית והציבור מחויב לתמוך במאבקם הצודק לשיפור מצבם המקצועי ולמנוע מהן להישען על אמצעים של אחרים כנ"ל למען עצמאותה המקצועית, שיפור תדמיתה וניקיון כפיה.

**יגאל אנקורי, סגן ניצב בדימוס
יו"ר התנועה למאבק בפשע ובשחיתות
מומחה למניעת פשע וחוקר פרטי**

**הכותב הוא מחבר הספר "בעין בולשת"
המתאר את הפשיעה בישראל.
לשעבר ראש המודיעין והבילוש של מחוז ת"א
מפקד תחנת מסובים ומטובי חוקרי משטרת ישראל.**